

udvalg, der behandlede sagen, havde indstillet det til forkastelse. Forslaget var dermed *bortfaldet*, hvorimod socialministerens forslag gennemførtes.

15. Forslag til lov om ændring i lov om en fælleskommunal udligningsfond. (Af *Fuglsang, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen*). [A. sp. 1259].

Fremsat skriftligt $13\frac{1}{2}$ (F. sp. 2649). 1. beh. $\frac{7}{3}$ (F. sp. 2994). Taget tilbage $\frac{7}{3}$.

Lovforslaget havde følgende indhold:

§ 1. I lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond med senere ændringer, jfr. lov nr. 25 af 5. februar 1958 om ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond, affattes § 4, 1. punktum, således: „Til nedbringelse af kommunernes udgifter til drift af sygehuse yder fonden Københavns og Frederiksberg kommuner, amtskommunerne, købstadkommunerne samt de sønderjyske flækker, der ikke længere er i fællesskab med vedkommende amtskommune, et årligt tilskud på 20 kr. for hver indbygger i kommunen pr. 5. november året forud for det regnskabsår, tilskuddet vedrører.“

§ 2. Denne lov træder i kraft straks med virkning for indeværende regnskabsår.

Som begrundelse for lovforslaget anførte *Fuglsang* (DK) ved dets fremsættelse bl. a.:

„Forslaget er, som for øvrigt flere andre både i år og i foregående år, fremkaldt af den omstændighed, at den længe bebudede skatte-reform stadig lader vente på sig og dermed også en hårdt tiltrængt mere principiel løsning af kommuners og amtskommuners økonomiske problemer såvel med hensyn til sygehusvæsenets som også andre udgifter.

Det her fremsatte lovforslag går ud på en årlig regulering af den del af tilskuddet til sygehusvæsenet, der udbetales i forhold til indbyggertallet, i stedet for, som det hidtil er sket, på grundlag af de almindelige 5-årige folketællinger. En sådan ændret beregningsmåde vil naturligvis først og fremmest virke som en håndsrækning til områder med hurtigt voksende befolkningstal, områder, som af den grund også ud over de stigende sygehusudgifter har en række særlige økonomiske problemer. Som et vel nok særlig udpræget eksempel kan nævnes Københavns amt, hvis indbyggertal i fem-året 1952-57 er vokset med godt 85 000 eller med 17 000 om året. Det